



ORADEA-MARE (NAGYVÁRAD)
24 februarie st. v.
8 martie st. n.

Ese in fiecare duminică.
Redacțiunea :
Strada principala 375 a.

Nr. 8.

ANUL XXVII.
1891.

Prețul pe un an 10 fl.
Pe $\frac{1}{3}$ de an 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$
de an 2 fl. 70 cr.
Pentru România pe an 25 lei

Trei virtuți.

Credința este cheia, care
Deschide raiul pe pământ;
E portul mântuirii noastre
Pe-al vieții val isbit de vânt.

Speranța este nășoara
Pe care pururca plutim,
Ea vîlța ni-o inveselește,
Ne mîngîie când suferim.

Iubirea? O, iubirea este
Sclintea Tatălui de sus;
Ea dă liniștii unui sôre
Ce arde fără de apus.

Seghedin, decembre 1890.

Traian H. Pop.

In ciuda lui Dumnezeu!

— Poveste. —

Eră odată, c'o fi de mult c'o fi de curînd habar
n'am, — da așa se dice, că eră odată un om
sărac lipitu-pământului, de n'aveau nici căni ce
trage dintr'ensul. Că ce muncise el vieța lui in-
trégă, nici colb nu s'alesese, și de unde voiă să
agonisescă un ban, îi pică câte trei năpăști pe
spinare.

Ș-așa, decă s'o vîdut omu cela c'o ajuns vre-
muri de cărunție, fără să se fi putut cotorosi batir o
di de sfânta sărăcie, că nu-i mai remăsese decăt un
biet sumăeș in spinare, — incolo... eră cum dă
Dumneșeu! — decă vîdū el așa, rupse o crêngă din
cea lêsă dela capêtul drumului, îș făcū dintr'ensa
toiag și purcese pe drum lung, lung, ca s'ajungă
tocmai la Dumneșeu; și dec'a ajunge acolo, să-l in-
trebe pe Dumneșeu ec'asă:

— Da bine Dómne! dai la totă lumea tôte bu-
nătățile lumeni cu indestulare și chiar cu prisos, —
numai pe mine tot la post și la călicie me ții! Apoi
dreptu-i și cu cale?

Și cu vorba asta 'n gând și 'n gură, tot mer-
gea inainte pe drumuri necunoscute, dând deadreptul
peste rîpi și peste ape, dór a da mai degrabă de
Dumneșeu.

Și étă că deodată in drumul lui se intêlneșce
cu un om nalt și spătos, gras și rumên cum țî-i ci-

reșa cea còptă, — și unde pășiă, par că se cutre-
mură pământul; și 'n spate avea o aba numai cu
alămuri și canopuri, și cămeșă îi eră bătută numa
'n fluturi — și numai bogăție eră pe trupu lui intreg.
Pân' și opincele le avea legate cu gaitanuri de mă-
tasă, par că eră ficioru lui Pori-impêrat.

Atunci întrebă drumeșul ist slab pe cel ce i-o
eșit inainte gras și rumên:

— Da dincotro și unde, omule?

— Ia me duc și eu pe-un drum departe — tare
departe — bădică-i!

— Ehe! că mai departe decăt mine nu ti-i fi
ducînd tu firtate!

— Ba me duc mai departe decăt tine.

— Unde bre?

— La Dumneșeu mē!

— La Dumneșeu? — Apoi acolo tocmai me
duceam și eu.

— Da ce să faci omule la Dumneșeu?

— Ce să fac? — me mai întrebi încă! Dar
nu veți ce s'o ales de mine in vieța mea intrégă!
că decăt muncesc și cu sudori și cu opinteli peste
fire, m'am ales ca o lulea ursărască, strijit, garbovit
și pêrlit. Și me duc să-l întreb pe Dumneșeu, pen-
tru ce lasă el așa necaz pe unii ômeni, și nu se 'ndură
și de mine să me milostivescă cu ceva?!

— Apoi éca eu, fîrtate, tocmai dimpotriva. Eu
me duc la Dumneșeu să-i cer să-mi mai ieie din bo-
găție, că-i pré mare sarcină pe capu meu. Uite-te
mai înti la mine 'n obraz, că nu-mi mai incap in
piele; apoi am atâtea strae de pat pe mine, că me
atêrnă la pământ; acasă atâtea argați, și atâtea vite,
care fată cu sutele pe fiecare di necontentit, că mi-i
lehamite de dênsele. Ș-atăta grâu și păpușoi se face
pe ogórele mele, că nu mai pot dovedí cu făcutu
hambarelor și coșerilor; iar cu banii se jócă și căteii
in casa mea. Ș-așa me duc la Dumneșeu să me jălui,
și să-i cer să nu-mi mai dee atăta bogăție, că me
stringe par că de gât...

— Apoi decă-i așa, dișe omul cel sărac, haidem
amêndoi la Dumneșeu, să ne jăluim intr'un glas să
nu-și mai facă rișilic așa de capul nostru.

Și purcese pe drum tot inainte.

Când ajunse ei la pórta raiului, étă că le eșí
sfântu Petre inainte, și-i întrebă cu blândete, pe fie-
care:

— Ce căutați ômeni buni la impêrăția celui
pré inalt?

— Ia avem să vorbim și noi ceva și să ne jă-
luim lui de pacostele din lume.

— Da puteți să-mi spuneți mie dacă vreți, că aminterea o să așteptați cam mult la poartă. Da eu i-o-i pute spune totă jalba voastră și voi aduce răspunsu care mi l'a da.

Cei doi drumeți, dec'o vădut că nu-i chip de dat ochii cu Dumneșeu, s'o apucat ș-o spus lui St. Petru totă patarania lor.

Și s'o dus St. Petru la Dumneșeu, și i o spus plângerea celor doi omeni.

Și s'o intors apoi iar la poarta raiului și le-o grăit așa drumeților:

— Apoi éca ce-o spus Dumneșeu pentru voi: O spus că așa e voia lui, că celui ce are îi va mai da, iar celui ce n'are și ce are încă i se va luá.

Omenii remase o vreme incremeniți și cu gura căscată.

Apoi își veniră in fire, ostară din greu, și se purcese la calea 'ntorsă.

**

In mijlocu drumului, omu cel sărac se opri deodată și dișe celui bogat:

— Așá! o diș Dșeu că celui ce n'are și ce are i se va mai luá?! Eu n'am decât sumanu din spinarea mea. Ian să vėd dec a fi in stare Dșeu să mi-l iee.

Și se puse jos, lângă niște vrėscuri din drum, scăpără din cremene, aprinse o bucățică de éscă, puse foc vrėscurilor. — și când incepu să pālălăeasă mai tare, își luá sumanu din spate, și-l asvėrli in mijlocu focului.

— Éc'așá! de-acu mai ieie-mi Dșeu și ceea ce mai am, decă póte!

Și ridea și chiuiá de bucurie, și jucá in giurul focului până ce șumanul se facu numai cenușă, și tot cântá cãntecu ista:

Eca-mi fac și gustu meu,
In ciuda lui Dumneșeu!..

N. A. Bogdán.

Pietre scumpe.

Polei, giuvaergful lunei, așeqă țurțuri de cristale
La colț de streșini și pe ramuri mărgăritare și opale.
Intinsa pânză de ninsore o lustruiește și o strînge,
O face limpede oglindă in care cerul se restrînge.

Printr'o deschidere de nouri, al lunei pictor, mândrul sóre,
Aruncá cu penelul-rază, pe coviltirul de ninsore,
Și 'ntr'ale iernei pietre scumpe colori se jócă, se imbină,
Și strălucesc vioiu la sóre in mii reflecte de lumină.

Așá-mi lucesc senine ceasuri dintr'un trecut de fericire
La viul sóre-al amintirii din ceruri caste de gândire,
Căci, dulce-i când trecutul cartea-i mi-o dá ca s'o mai
rėsfoiesc.

Regretele, metal ce-apesă pe inimi greu, câte odată,
In jarul de-amintiri frumóse, se pierd, topindu-se indată.
Cum ale iernei pietre scumpe la foc de sóre se topesc.

Bolintin.

Radulescu-Niger.

Nu cereți nici odată ca cineva să ve dea cuvântul seu de onóre; decă ai de aface cu un om cinstit, acésta e de prisos; și decă aveți de a face cu un pugaș, acésta e inutil.

Paulo Rubly.

Novelă de Antonio Ghiclanzoni.

A fost odată un hornist (trimbițaș) tiner, care s'a născut, de nu me inșel, undeva pe țermurul Dalmației. In tinereța sa ajunsese și prin Veneția și in etate de 20 ani devenise membru in orchestra teatrului »Fenice.»

Paulo Rubly avea dela natură o față, care remânea mult timp neștersă in mintea celui ce a vădut-o și cel puțin odată.

Imi aduc aminte, că in véra anului 1857 călătorii din Veneția odată cu el. El mergea la Padua, ca să asiste la misa solemnă ce se ținea la serbătorea St. Antoniu; ținta călătoriei mele erá Milanul.

De-abiá intrase in restaurantul gării și indată ochii mei, inima mea, aprópe totă ființa mea erá indreptată spre el și spre dama cea tineră ce erá la brațul lui.

Aceeaș impresiune o făcură ei asupra tuturor celor presentii. De pe fețele unora puteai ceti espreșiunea celei mai mari compătimiti față de ei.

— Cine-s străinii aceștia? — intrebai de un domn din Veneția, care îi salutá pretineșce.

— Bărbatul e Paulo Rubly, membrul orchestrei teatrului Fenice din Veneția și unul dintre cei mai escelenți horniști, iar dama, de lângă el, e femeia lui; de abiá a trecut trei luni dela ospėțul lor, și deja nu mai e speranță ca femeia să mai trăească trei luni.

— Cum? așa cređi dta?

— Priveșce-o numai bine și te vei convinge, că n'ai să-ți faci despre dēnsa nici o ilusie. Femeia aceea suferă de oftică.

In decursul acestei scurte conversațiuni N-nėrul bărbat se așeqă cu femeia sa in un colț al sălei.

Cu o incredere delicată se prinseră de mâni, ca și niște copii, și prin privirile lor, prin surisul lor, așa-și vorbiau unul celuilalt, cum nu-i in stare să vorbescă voce omenescă. Nu peste mult surisul le fugi de pe buze, ne lăsând pe urmă-i decât durerea.

Sunetul clopoțelului chiemă pe călători să se suie in cupeu, si la auđul lui și năvăliră spre ușe. Eu încă imitai esemplul celorlalți, și lăsând pe acésta păreche demná de totă compătimitirea, care imi deșeptă in mare grad interesul, — mersei să caut un cupeu de clasa II. Dar in distragerea in care me aflam me suii intr'unul unde erá interđis fumatul, și chiar voiam să es pentru a merge intr'altul, când écă apare acea păreche nefericită.

— Nu se fumeză in cupeu? — intrebă femeia cu voce debilă.

— Nu iubita mea Marie; écă aici e numai un călėtor, te vei puté odihni destul de comod.

Acum in loc de a eși, me retrăsei in partea de dinapoi a cupeului. Juna păreche luá loc in fața mea, și ca și cum ar fi cu totul singură, femeia își lăsă capul pe umėrul soțului seu, iar acesta strîngėndu-o cu delicateță îi neteđiá pėru-i negru, sárutându-i fruntea palidă.

— Ací are bun loc, — dișe el adresându-se cătră mine, — veți vedé că va adormi indată.

El așá-mi vorbiá, ca și cum am fi cunosecui vechi, și ca și cum cunoscėndu-i nefericirea și impărtășindu-me din durerea lui, i-aș fi dator cu câteva cuvinte de mângăere.

In timpul ce trenul eșiá din gară, el nu-ș luase nici macar pe un moment ochii de pe soțta sa. Nu peste mult apoi apăsându-și degetul arătător pe

buze, și intorcându-se cu cea mai mare încredere spre mine, îmi dîse:

— Dôrme, și nici nu se va trezi pînă ce va ajunge trenul în Padua, și nici nu va mai suferi. Privește, cum i se înroșește fața. Ce dîci dta, periculosă e bôla acesta?

Acastă întrebare neașteptată, dar mai cu sêmă fața ce o făcu el așteptând rîspunsul meu, îmi produsera confușiune.

Il făcui să se liniștescă atragându-i atențiunea asupra impregiurării, că respirarea femeii sale e regulată și lină.

La acesta nu-mi respuse nimic, ci-mi strînse numai mîna, ținîndu-o cîtva timp în a sa.

Apoi privind la morbosă cu o față ce denotă o durere nedescribibilă, dîse:

— Nu! nu se pôte, — e imposibil să môră aceia pe cari atît de mult îi iubim, pre cum o iubesc și eu pe ea, pe scumpa mea Marie! Is convins, că de-ar muri ea, sêu m'ar duce și pe mine după câteva zile în grăpă, sêu aș fi în stare să o înviez.

Aceste cuvinte îmi sunară la urechi, ca și-o prevestire tristă. Și și acum cînd îmi aduc aminte de ele, simt o frică superstițiosă, căci într'adevăr vieța sërmanului artist, chiar așă s'a sfîrșit, cum a pređis-o atunci. Și individul acela care îmi pređise în sala de așteptare apropiata môrte a tinerei femei nici că s'a înșelat.

Debila flacară de vieță, ce mai eră în sërmana Mariă, în Padua devenia încă tot mai debilă. După ce se terminară festivitățile serbătorii St. Antoniu, ea-și exprimă dorința, de-a merge la sate, unde aerul dintre dealuri e atît de curat, și unde speră, că va pute inspira în sine vieța și sînătatea.

Intr'o dimineță plecară cu o căruță mare trasă numai de-un cal. În căruță, care înainta tare încet și cu grige, ședea culcată palidă Mariă, surîdînd trist sofului seu, ce ședea vis-a-vis și care o privia cu o atențiune aprôpe maternă.

La sfințitul sôrelui ajunseră într'un sat mic. Vîntul de sêră aducea de pe verđile coline o adiere așă de lină. Pretutindenea n'auđiai alt ceva decăt rîsete și sbierături de copii. Sătenii stăteau la porțile caselor. Cînd se zări inse tristul și încetul corțe, de odată se curmă tot rîsul, și toți priviam cu compătîmire la cei ce sosiau.

Căruța se oprî înainte unei case noue, cu părăreți spoți alb, care semênă cu o mirêsă îmbrăcată în vestmîntul seu de nuntă.

Rubly sări repede din trăsura.

— A, sosirăm în fine! Îți mulțămesc amice Paylo . . . cît de frumoșe și de plăcute is aici tôte!

— O, aici e cunepuțință să mori! . . . Indată vei vedé scumpă Marie ce chiliuță frumoșă am închiriat pentru tine . . . Nu te mișcă! Stăi să-ți deschid ușa . . . așă! . . . acum vino!

La aceste cuvinte el luă în brațele sale pe tinera-i soție, — întocmai cum iei un copil — și-o duse în etaj.

— Dumneđu să-ți redee sînătatea! — îi poști o jună lemee făcîndu-și cruce.

Un preot bêtân ce se nimerise pe acolo, mișcînd trist cu capul murmură: N'ar fi de loc consult să me pré depart de pe aci.

Intr'aceste Rubly ducîndu-și soția, care nu dîcea nici o vorbă, în o chiliuță din etajul prim, o culcă pe un pat curat.

— Aci te vei simți bine Marie dragă, — dîse musicantul — aci vom fi lericîți. Mîne dimineță privighetorele vor fi martore sculărei tale, șcii ca atunci! . . . aduci-ți aminte? . . . Chiar așă fu și chilia în care ne trezirăm după cununia noastră . . . Tu

deschidînd ferestra în revêrsatul dîorilor ai esclamat »cât îi de fericită tôte lumea!«

Maria își deschise ochii, își duse mîna la fruntea bîrbatului seu, apoi neteđindu-i pêrul îi dîse:

— Ar fi timpul să mai pausezi și tu, căci acum de doué nopti n'ai închis nici un ochiu. Mergi și te culcă! Mîne dimineță vei deschide feresta și vei lăsă să intre în chilie lrumoșă lumină a aurorii și decă voi dormi, să me trezești . . . Vei vedé cît de frumoșă . . . și cît de veselă voi fi mîne! . . .

Caracteristica celor ce pătînesc de oftică, e că înainte de môrte is veseli. În dîua următoare cînd sërmanul Paulo se sculă să deschidă feresta, ca lumina crepusculei să pôtă pêtrunde în chilie, strigă cu gingășie numele Mariei, dar nu primî nici un rîspuns. O strigă și-a două ôră și-i sărută fruntea, dar buzele lui în această sărutare simțiră recéla morții.

Prin ferestă suridea focul auriu al aurorii și pêtrunea strigătul de bucurie al naturii, și în splendorea acestei dimineți frumoșe lumea aievea se vedea a fi fericită, numai peste inima lui Rubly se slobođi întunecime și desperare . . .

În Padua și în Veneția mult timp se credea, că hornistul dela Fenice a inebunit. Se mai povestî și aceea, că s'ar fi sinucis pe mormîntul soției sale. Atăa eră adevăr, că după môrtea Mariei nime nu mai vedu pe Rubly în satul acela, în care se întemplă fatalul cas, nime nu l'a mai vedut, nici n'a mai știut nimica despre el.

Cu începerea stagiunei, impresariul teatrului Fenice, chiar voiă să scrie la un alt hornist renumit, ca să ocupe locul dispărutului, care nu mai dădea de nicăiri semn de vieță, — cînd prin o epistolă adresată direcțiunei teatrului, Rubly notifică că se va reintôrce cît mai curînd în Veneția, așă că pe prima sêră de repetiție va fi la locul seu.

La ora pusă Rubly se și presintă și-și ocupă locul în orchestră, făr de a dîce vre-o vorbă cătără soții sei. Fața lui, care din cauza durerii grozave ce suferise, eră ca și a unui inspirat, atrăgea atențiunea tuturor și nime nu cuteză să-l conturbe în acea tăcere tainică, în care se cuprindea și o durere profundă și o speranță sublimă. Dar ceea ce mai mult umplu de mirare pe membrii orchestrei fu primul sunet ce Rubly scôse din instrumentul seu, — un sunet puternic, tremurător, nervos, dar cu tôte aceste de o fineță nemărginită.

Repetițiile se intrerupseră de-odată și musicanții, sculându-se cu toții de pe scaune, priviau spre artist. El simți învingerea ce repurtă, și, făr de a se sculă de pe scaun, salută pe consoții sei cu ochi strălucitori, apoi ca și cum ar vorbi cu sine, pronunță încet cuvintele:

— Încă nu mi-am ajuns scopul, dar după o esercitare continuă de 4—5 luni, sper că voi deveni atot potinte.

În decursul stagiunei acesteia trompeta lui Rubly deveni renumită în Veneția, și cercetătorii teatrului Fenice cu ocasiunea fiecărei reprezentațiuni constatau la Rubly tot mai mare progres. Damele mai nervose la auđul sunetului ce-l dădea instrumentul, leșinau; pe fețele bîrbaților mai pasionați se vedea o tristeță neesplicabilă, și unii furé siliți să părăsescă teatrul, făcînd întocmai ca ômenii cari se nisuesc instinctiv a se scăpă de aceea ce-i farmecă și-i orbeșce.

Ômenii îl arătău cu degetul, ca pe un ce estraordinar. Umblă tot singur, privind cînd spre cer cînd spre pămînt Mulți dîceau, că nu-i cu mintea întregă.

În acelaș an în Padua, cu ocasiunea serbătorii Stului Antoniu — patronul cetății, — aveau să fie mai multe producțiuni musicale. Ca prima piesă, cu

care avea să se deschidă serbarea era »Robert-dia-volul« a lui Mayerbeer, cu renumitul Angelo Mariani în rolul principal.

Rubly încă fusese invitat să facă parte din orchestră la această producție festivă.

Fiecare cunoșca scena din această operă în care Bertram citează morții în claustrul Sta Rosalia. Fiecare știe ce rol însemnat are trîmbița în partea musicală a acestei piese, ce te face să îți se scole pîru 'n cap. Și Rubly s'a întrecut pe sine însuși în tâlcuirea înaltei idei a compozitorului. Toți aceia cari fură prezenți la repetițiile piesei acesteia, simțiră la audirea acelor sunete ce le dădea Rubly, cum un fior rece le cuprinde toate membrele.

Conducătorul orchestrei îngăbeni; el nu-ș aducea aminte să mai fi audît cândva astfel de sunete puternice; lui i se părea, că trompeta hornistului e un lucru suprapămîntesc, ceva divin. Așa de puternică a fost impresiunea și surprinderea, încât nime n'a aplaudat la finea reprezentațiunii. Atunci Mariani întorcîndu-se spre artist îi dîse:

— Decă Dumneșeu* va ave trebunță la judecata ultimă de un hornist, care să sulle în trîmbiță, ca să învieze pe cei morți, atunci această misiune n'ar puté-o incredința altei persóne decăt dtale, care ești chemat să fii arhangel la judecata ultimă.

La aceste cuvinte însufleșirea erupse în orchestră și în public, Rubly nici nu s'a mișcat dela loc, a privit numai simplu la dirigentul orchestrei cu o privire în care era împreună neîncrederea cu speranța. Apoi plecîndu-și capul, își strînse instrumentul cu atîta căldură la inimă, cum pot să se îmbrătoșeze loii amici buni, apoi dîse:

— E rîndul nostru. Momentul decîdător a sosit.

În dimineața următoare când se ținu a doua probă, Rubly nu se presintă. Dirigentul orchestrei primi o epistolă de următorul cuprins:

»Iertă-me că ađi mi-am neglijat datoria. Am avut o afacere foarte importantă. Decă în restimp de 24 ore nu me voi presintă, să nu mai contați la mine.»

Nu mai aflăm necesar a spune, că sub aceste șire era subscris: Paulo Rubly. Ba cetitorul va fi ghicit de bună seamă și aceea, că ncătro ș-a îndreptat pașii

numiți ve rog nebun, căci acest cuvînt e defaimarea cea mai spurcată, cu care lumea sceptică se nisuește a nimici toate suferințele mari și nobile. Rubly și-acum



era cuprins de amor.

Târziu noaptea ajunse în satul unde murise scumpa lui Marie, vizită cu pietate căsuța unde ea

își dădă ultima resuflare, apoi umblă încôce și incolo prin câmp, până când nu se mai aușia de nicăiera nici o vorbă omenescă. Fața, întocmai ca și purta-

Înainte de ce ar fi bătut meșul nopții, se îndreptă pe o uliță laterală în spre cimiterul, ce se întindea pe cōsta unui deal.



SCRISÓREA MAMEI.

Satul luminat de lună eră mut. Toți durmiau ca și morții și nici în case nu eră mai puțină tăcere, decât între morminte. Ajungând la zidul ce încungiură cimiterul, se sul pe el, privi în lăuntru, și-apoi sări în el. Crucile săracilor stăteau imprășciate în tōte părțile, între acestea se vedea una mai albă decât tōte, înfrumșetată cu flori, Bubly se îndreptă spre ea. Acolo odihniă Maria lui, mai de un an.

Se puse apoi în genunchi înaintea crucii și plecându-și capul începă să vorbescă încet, întocmai cum șopteșce c'neva la urechia iubitei sale. Din brușii de pământ și din erbă se aușia un sunet așă de fin cât de abiă ajungea la urechi. Închipuirea artistului se aprinse, lui i se părea că aude o voce cunoscută.

— Am venit scumpă Maria; iertă-me că te-am făcut să aștepti atât de mult. Oh, să știi cât de mult am suferit și eu! . . . Acum e eu neputință ca să mai trăim ne-despărțiți unul de celalalt. . . ori tu vei veni cu mine, ori eu nu me mai duc de-ací!

Bătute 12 ore. Artistul se sculă, își luă din traista-i de postav trîmbița, și scōse din trînsa niște sunete așă de fărmeccătore. Puterea acestor tonuri eră nespūsă. Ele înce-tau câte odată de tot, ca apoi mai târziu să trezescă echou-urile din apropierea și depăr-tarea caselor și a colinelor.

Așă și se părea, ca și cum s'ar aușii niște rēsunele de prin morminte. Așă erau tonurile ce Rubly le scotea din trîmbița, ca și suspinul duros al întregii omenimi, pe care o voce profundă și tainică îl deștēptă din somnul seu spre a cunoșce neccazurile vieții. . . .

Locuitorii de prin apropierea cimiterului se sculară spēriați. Ferestrele începeau a se lumina, lăsând să se vedă cum umblau prin ele omenii ca tot atâtea umbre.

Rubly, care se cutremurase ęnsuș de sunetul estraordinar al trîmbiței sale, speră a vedē minunea învierii morțiilor. Buhelē și alte paseri de nōpte, cari între țipete înfiorătore își bātea una de alta aripile, mai măriă fiorul acestei scene pline de terore. Erău aievea momente, când din trîmbița eșiau

rea-i, nu manifestă nici o decisiune straniă. Espresiu-neța feței îi eră liniștită și senină. Subsuōră își ducea trîmbița învelită într'un postav verde.

care între țipete înfiorătore își bātea una de alta aripile, mai măriă fiorul acestei scene pline de terore. Erău aievea momente, când din trîmbița eșiau

sunete ce te umpleau de grăză. Din casele celor vii, ca și un echo la aceste tonuri din morminte, se auziau sbierături înfiorătoare.

Nebunia artistului își ajunsese culmea. Tonurile ce le da trîmbița, începeau a deveni tot mai liniștite și mai desparate, și ultimul »suspin» al instrumentului musical, care fu așa de curat și lin ca și sunetul flautei, semănă cu cea de pe urmă inflăcărare a unei făclii

Locuitorii închidându-și ferestruțele își continuară odihna.

*

În ziua următoare des-de-diminuță preotul și fiul bisericii mersă în cimitir. Acolo allară pe sârmanul Rubly ținând și-acum imbrătoșată pîtra mormentală. Îl strigară pe nume, îl scuturară de umeri, dar el nu le da nici un răspuns, rîcînd morții a fost cuprins toate membrele sale

Promisiunea reciprocă a celor două inimi fu implinită. Maria nu s'a reintors la Paulo, acesta inse s'a dus la ea

Aurel.

Nume familiare românești.

(Urmare.)

33. *Comuna Potoc.* Adam 2 familie, Alecsandru 3, Andri 2, Avram 2, Belosin 14, Beleț 1, Babeț 1, Biba 1, Braila 1, Brancovan 6, Butela 1, Cichiri 1, Chisereu 4, Corcan 2, Cornici 17, Creț 3, Cristanuț 6, Cusician 1.

Daia 3, Damla 1, Dan 8, Danciu 3, Dogar 22, Dragila 10, Ferent 3, Firu 1, Găină 5, Gaita 1, Gherman 2, Giura 2, Iacobicescu 2, Ienașcu 1, Iepure 2, Ieremia 1, Ion 1, Iovanescu 1, Iura 2, Ivașcu 1.

Marina 4, Marcu 2, Macsin 1, Micu 4, Mința 1, Mercea 2, Moldovan 17, Muntean 3, Murgu 3, Novac 1, Ognian 1, Olariu 2, Pandur 4, Pan 1, Paun 1, Pela 4, Petruica 7, Petran 1, Poplecian 15, Popovici 2, Radomir 1, Roman 5, Raica 1, Rotar 9.

Săin 3, Serbu 5, Secheșan 9, Sola 2, Stanila 3, Suru 7, Tocu 10, Toma 1, Ursu 11, Vacar 4, Vuia 3, Vucu 8.

34. *Comuna Rafnic.* Sînt mai toți Bulgari sub nume de Crașoveni. Almașan 17, Arjoca 15, Banac 18, Belaț 4, Bica 1, Boșca 8, Bunia 18, Dragia 11, Dragoi 1, Duma 4, Chersta 1.

Fiica 8, Moța 2, Hura 3, Gherlița 28, Ghera 1, Iluac 2, Guriă 5, Laios 1, Luca 2, Luchici 22, Miloș 2, Mita 10, Matici 2, Muscul 1, Magdici 1, Mihăila 2.

Pataș 16, Petrașca 9, Petruț 1, Radu 1, Serbul 2, Sera 1, Todor 4, Valav 5, Veca 4, Vlasici 4.

35. *Comuna Racașdia.* Albu 28, Asia 5, Augustin 3, Balan 3, Balica 16, Basaraba 2, Belosin 4, Bela 6, Bira 1, Blaș 2, Blidar 1, Borlovan 16, Boghia 3, Braila 7, Boșco 2, Brenda 1, Brinda 1, Bufan 15, Bumbu 20, Buzegiu 3, Buzugum 7.

Caragia 1, Carcea 2, Cherba 6, Cherdu 8, Cherla 14, Cheva 25, Ciocanel 3, Ciulin 1, Ciurea 8, Ciurca 1, Ciuscăria 1, Ciuscărin 1, Ciucar 2, Crăciunel 14, Chicu 8, Chituța 2, Corcodel (Corecodilus=Crocodilus) 8, Coterla 1, Cotreanț 26, Crai 1, Crețan 1, Cuculia 4, Cuceșă 1, Crutin 3.

Dan 10, Dancea 1, Dogangia 4, Dragoi 12, Drica 2, Făgăin 2, Durcin 1, Falcă 7, Fistec 5, Goian 38, Giura 1, Gosta 1, Iancuț 1, Ienuica 7, Imbre și Imbri 31, Jucu 2, Ivaniș 2, Jebetie 1, Jima 1, Jivan 1.

Lapêdat 5, Lațan 17, Lința 6, Luț 2, Manea 1, Mara 3, Marila 1, Marghita 1, Mazeran 12, Megeleș 2, Mendru 17, Mengul 3, Mercea 8, Mircea 3, Mic-

șura 2, Merza 1, Momin 7, Mota 12, Muican 7, Munde drone 5, Muntean 3, Musta 6, Negovan 9, Negrei 1.

Peia 9, Pela 20, Pența 28, Peta 4, Pêrvu 2, Pircea 1, Panța 1, Pelu 1, Pannovici 1, Popovici 2, Ramadan 1, Radu 1, Radulea 1, Rambu 22, Roava 6, Sterian 3, Sava 3, Serbu 1, Simboc 1, Simeon 8, Stoca 1.

Târdu 1, Têrtiu 2, Trambița 3, Têpeneu 1, Tiganeta 1, Tînea 3, Udila 4, Velcu 7, Veta 1, Vranician 1, Vucu 1.

36. *Comuna Rachitova.* Balan 10, Blaș 10, Boghia 9, Boșica 4, Brancu 2, Berzava 1, Brînzei 5, Cimponeriu 1, Ciorei 27, Cioni 1, Cipu 1, Ciulin 23, Chenda 1, Cornea 1, Coterla 1.

Duma 2, Fara 1, Fiștea 40, Gaita 1, Groza 1, Ilie 1, Iovan 9, Ivașcu 1, Lunca 13, Manciu 23, Melca 2, Miia 6, Miclea 2, Mirca 5, Micsiône 2, Mota 7, Musta 2, Novac 3, Papisila 8, Paia 2, Petcu 8, Simu 19, Stanu 21, Sdic 1, Rujei 5, Tamaș 5, Toma 2, Zdicu 29.

37. *Comuna Rusova vechiă.* Almașan 3, Bardoș 1, Braia 2, Chișereu 1, Ciurea 1, Curia 5, Gonța 12, Lungu 10, Milița 2, Muia 11, Nicasin 3.

Prevaritura 5, Pardoș 1, Rachici 10, Roșca 16, Rusovan 19, Sava 1, Scafița 1, Seinu 3, Stanoia 3, Surlaș 1, Urleșin 1.

38. *Comuna Rusova nouă.* Andrescu 3, Ardelean 5, Baias 3, Blaișan 7, Buzejin 1, Caldăr 5, Caracalian 3, Cioloca 4, Crai 1, Dragan 2, Dodencea 1, Ieremia 4, Imbre 1, Jucu 1, Lungu 5, Loga 1, Magar 2, Magda 5, Meila 1, Mioc 1, Muia 1, Nicorescu 6, Ocnariu 8.

Pascota 9, Paușan 10, Prungian 3, Rotar 1, Rusovan 1, Simonovici 6, Stoicovici 1, Stan 1, Urleșin 1, Urlescu 2, Velcean 1, Zaria 12.

(Încheierea va urma.)

Dr. Al. M. Marienescu.

Doine și hore.

— Dela Drăgănești, în cercul Beinșului. —

Am o mândră dela țără,
Cu sprincene de săcară,
Am o mândră dela Câmpu,
Cu sprincene de grâu mândru;
Ochii ei ajung o țără,
Sprincenele trei hotară.

Pênă albă de cocoș,
Robu-i badea la hodnogiu;
Pênă roșă de neghină,
Robu-i badea fără vină.

Cungiuram lume și țără,
Da nu-i lume ca la mără;
Apa urlă, lemne-adună,
Vântul bate, foc se face.
Mândra mea cîce pogace:
— Măncă, bade, decă-ți place!

Am o nană-așă de dragă,
Cât s'o pot aredică,
Pênă 'n clop cu o-așă purtă,
Că și nani i-ar sta bine,
Pênă verde 'n clop la mine.

Vasile Sala.



Concertul și balul din Arad.

— La 28 februarie. —

Balurile românești din Arad au o vechiă tradițiune. Ele sînt menite d'a întruni clasa inteligentă română din partea sudică a Ungariei la câte o festivitate socială-națională. Această tradițiune a trecut deja la a doua generațiune, căci reginele balurilor de acuma sînt fiicele acelora care înainte cu 18—20 de ani răpiau inimile tinerilor pe parchetul salei din »Crucea Albă.«

Și constatăm din capul locului, că tradițiunea se păstrează credincios; nu numai, ci vedem chiar progres. Pîn' acuma balurile din Arad purtau cu fală numirea de »balul de șapte varmeghii«, căci lumea se adună la ele din șapte comitate: balul de acuma inse a fost frecventat din depărtări și mai mari, din Buda-pesta, Deva, Cluș și din alte părți ale Ardealului.

Mult va fi contribuit la această interesare de sigur și motivul, că de asta-dată balul avea să se începă cu un concert al cărui program conținea câteva nume bine cunoscute. Comitetul arangiator a avut buna idee d'a angaja pentru concert talente de multe ori aplaudate in alte părți, dar in parte încă necunoscute la Arad. Sala plină a probat, că alegerea a fost foarte potrivită. Rar s'a vădut in concertele din Arad un public atât de numeros și distins, ca 'n sera de 28 februarie.

Iată programul:

1, Beethoven »Sonata « »passionata« (F moll) op. 57. executată la pian de dra Elena Florian.

2, a) Kreutzer: Aria recitativă din »Nachtlager in Granada.«

b) Nessler: Scena din »Rattenfänger« cântate de dl Dimitrie Popovici, acompaniat de dl Höszy

3, Beriot IX. Concert: executat pe violină de dl Ioan Florian jun. acompaniat de dra Elena Florian.

4, a) »Porumbița« (cântec spaniol.)

b) »Dormi copilă.«

c) Căntece populare maghiare.

d) »Șcii tu«, cântate de dna Vilma Vadnay-Somló, acompaniată de dl Izsó Barna.

5, a) Wagner: R. Arie din »Tannhäuser.«

b) Meyerbeer: Ballade din »Afrikanerin«, cântate de dl Dimitrie Popovici, acompaniat de dl Höszy.

6. Liszt: »Rapsodie Hongroise« Nr. XIV. executată de dra Elena Florian.

7, Căntece române, de dl Dimitrie Popovici.

Nu voi s'ascund observațiunea, că unii din ascultători ar fi dorit un program mai național. Dar incerce și convingă aceia pe artiștii noștri, decă avem piese musicale de concert! Și vor auzi ce li se va raspunde. Eu unul nu voesc să discut cu dēnșii; emit inse părerea, că intocmai ca scriitorii, decă vreu să fie pricepuți, trebuie să se servescă de limba publicului cărui se adresază: astfel și artiștii musicali ar face bine decă ar ține cont de cultura musicală a acelora ce-i ascultă. Noi românii sūntem încă la începutul educațiunii noastre musicale, acest inceput nu cunōșce încă decăt elementele populare, să ni se creeze și cânte dar mai cu sēmă piese de acest gen. Cei ce au făcut o școlă musicală mai naltă și doresc tot musică classică: vor șci unde să ș-o caute.

Revenind la concert și făcēnd abstracțiune dela aceste considerațiuni, constat cu plăcere, că artiștii și diletanții au ținut concertul și 'n ceea ce priveșce execuțiunea, la un punct innalt.

Dșora Elena Florian, despre care s'a vorbit de multe ori in colōnele acestei foi, a probat și cu asta ocaziune că este o vrednică elevă a lui Liszt. Grelele piese ce ș-a ales a fost interpretate cu artă, temperament și studiu, care stăpāniā lumea acordurilor vibrante. Am regretat inse din inimă, că pianul care i s'a pus la dispoziție n'a fost la innălțimea artei sale. De sigur asta a fost și cauza, că dsa, aplaudată cu frenesie la sfērșit, n'a voit să cante și o piesă romānescă.

Dl Dimitrie Popovici, cunoscutul bariton român dela opera din Praga, a făcut progres admirabil de când a dat concerte prin unele orașe de pe la noi. Avēnd o stolă de voce imponentă și flesibilă, care in tōte registrele sale posedē un timbru metallic, dsa inspiră vieță piesei ce cātă și răpeșce pe auditor. A cātāt (cu text nemțesc) admirabil tōte partiele de operă, mai cu sēmă balada din Africana. Iar in sfērșit căntecele populare au produs un adevērat vi-for de aplause. Naivitatea lor veselă și farmecul cochet ce respiră din ritmii repeți au respāndit asupra tuturoră parfumul unei adieri a poesiei populare dela sate. Ce păcat, că nici acest talent escelent nu-și pōte găsi teren de activitate la Teatrul Național din București, ci e silit — dimpreună cu ceilalți — a luā lumea in cap.

Dna Vilma Vadnay-Somló prima-donnă la teatrul unghuresc din Arad, este una din cele mai bune cātărețe, din câte are scena unghurescă provincială. Debutul seu și cu asta ocaziune a fost un triumf complet, care in deosebi s'a manifestat la cātarea piesei »Șcii tu« cu text romānesc. Acēstă frumoșă compoziție, devinită in scurt timp atât de populară in tōte părțile locuite de romāni, ș a deschis calea și pe scena unghurescă, intr'o piesă (Az őrmény) jucată nu de mult in teatrul din Arad. Acuma in concert, inaintea unui public aprōpe curat romānesc, eminentă artistă a usat de tōte forțele talentului și studiului seu atât de abundante; se ințelege dar, că a și cucerit tot auditorul. Nimene n'a ramas neemoționat și aplausele nesfērșite numai atunci incetară, când artista cātă și a doua oră aceeaș piesă.

Dl Ioan Florian, pe care l'a acompaniat artista-soră dșora Elena Florian, s'a arătāt superior unui diletant; arcușul seu plin de sentiment poetic, de gingășie și de foc, de dulcēță și de forță, a transportat inimile prin regiunile impresiunilor intime.

In general concertul a fost la un nivel mai nalt artistic și toți au ramas mulțumiți.

După concert, depărtāndu-se scaunele, a inceput dansul. Ceea ce a surprins pe toți, a fost cosmopolitismul ordinei de dans. Inainte de pausă s'a pus un singur joc romānesc, Hora, cu care s'a deschis balul; iar după pausă la inceput și la sfērșit câte o Ardeleana. Ba și Hora de deschidere abiā a ținut 2—3 minute. Asta a genat pe mulți, cari sūnt de părerea, că balul romānesc trebuie să aibā un colorit specific-național, care se manifestēză prin dansuri naționale. »Ardeleana« de după pausă s'a și jucat cu animo mare și indelung; iar mai tārđiu s'a intercalat in program și o »Romana.«

Asemenea am constat, cu părere de reu, că costumul național abiā a fost represintat. Dar acesta nici odată n'a prē intrat triumfător prin balurile romānești din Arad. Acuma numai doue dame l'au purtat.

Incāt priveșce impresiunea generală, balul a fost foarte elegant, petrecerea veselă, ceea ce probēză și faptul, că a ținut pānă diminēța la 6 ore.

Jocurile sociale au fost jucate de vr'o suță de părechi; dansatōre escelente au fost in abundanță,

dar jucătorii n'au pré jucat toți, un obicei ce se răspândește și între români. Mai de mult, ție bătrâni, eră altfel.

In pausă vr'o 13 tineri meseriași, membri ai societății »Progresul«, in al căruia folos s'a dat și serata, au jucat escelent și cu rară precisiune Călușerul și Bătuta, între aplausele bine meritate ale publicului.

Tocmai atunci s'a presintat in bal și cunoscuta scriitoare maghiară dna Beniczky-Bajza Lenke din Budapesta, căreia comitetul arangiator i-a oferit un buchet frumos.

Printre óspeți au fost: Pr. Ssa episcopul Ioan Mețian, generalul Cronenbold, vicecolonelii Hauser și Pavék, căpitanul Herbay, vicecomitele Iuliu Szathmáry, deputatul dr. Eugen Gaal, protonotarul orășenesc Coloman Institoris, directorul seminarial August Hamsea, profesorul Vasile Mangra, dr. George Popa, notarul public Iuliu Chirilescu, protopopii Constantin Gurban, George Telescu, A. Berinde, George Popovici, avocații dr. Lazar Petco, Grigoriu Venter, dr. Nicolae Oncu, George Feier, Mihai Veliciu, Aurel Suciu, Vas. Pop, George Lazaru, Petru Truța, A. Hossu-Longin, Aurel Muntean, dr. George Popovici, medicul dr. George Vuia, secretarul ep. Ignatie Pop, preotul dr. L. Lucaciu, redact. Iosif Vulcan, George Mladin, Teodor Pap, Nicolae Mladin, Herbay, Tamaș-Miculescu etc.

Dintre dame dómnele: Beniczky-Bajza Lenke, Vilma Vadnay-Somló, Anastasia Florian, véd. Ana Hodoș, Gabriela Ionescu, Petco, Sultana Petricu din Bogșa mont., Herbay, Letiția Oncu, Alesandrina Suciu n. br. Pop, Livia Vuia, Ana Truța, véd. Emilia Miclea, Silvia Feier din Boroș-Ineu, Elena Veliciu din Chișineu, Rosa Lazaru din Vinga, Telescu, Popescu, Elisa Stanescu, Aurelia Vulcan din Oradea-mare, Grozda din Șimand, Cristina Codrean și Popovici din Șiclău, Popovici din Șiria, Pap din Aradul-nou, Pap din Comlăuș, Petrovici din Nădlac, Miculescu, Babescu, Mladin, Adamovici, Nessel, Adler, Weisz, Schulhoff, Sontagh, Andrényi, Hauser, Mittler, Reiner etc.

Domnișorele: Elena și Sultana Florian din S. Odorheiu, Aurelia Petco, Victoria Hodoș din Sibțiu, Mina Herbay, Eugenia Cornea din Repsig, Constanța Gurban din Buteni, E. Petricu din Bogșa-montană, Emilia Popescu din Nădab, Volumnia Belle din Chereleș, surorile Popovici, Gabriela Codrean din Șiclău, surorile Dogar, Veturia Pap din Comlăuș, surorile Babescu, surorile Adamovici, Ana Beleş din Odvoș, Lucreția Vuc, Grozda din Șimand, surorile Mladin, Luisa Russu, Alesandrina și Silvia Popovici din Șiclău, Vilma Sontagh, Ianca Heintz, Gizela Reiner, Hermina Szánto, Rosa Mezei și altele multe.

In séra următoare mai tot publicul s'a adunat in aceeași sală la o cină comună și foarte veselă. Drept espansiune a bucuriei generale, se n'țelege, că s'au pronunțat și toasturi.

După cină iarăș a început dansul, care a ținut până dimineța la 3, cu cel mai mare animo.

Astfel s'a făcut dintr'un bal, doue, ca să nu mai amintim convenirile de a treia și a patra séră in cercuri mai restrinse, unde inse veselie nici decât n'a fost mai mică.

Iar noi óspeții de atunci resfirați in tóte părțile, aducând cu noi niște suveniri neuitate, mulțumim cu plăcere fraților aradani pentru aceste frumoșe serbători românești și in deosebi trimitem salutările noastre prietenului Vasile Mangra, carele ca presidentul societății »Progresul«, le-a inițiat și a avut partea leului in arangierea lor. Succesul atât de strălucit și recunoștința generală i vor fi resplata cea mai prețioasă.

Bonbone.

Contra podagrei.

Un profesor din Goettinga a presintat unui amic al seu din Darmstadt următorea recelă contra podagrei: Pune să-ți aducă batista unei fecióre, in vèrstă de 50 de ani, care nu s'a gândit nici odată la măritat; spél-o in scocul morii unui morar, care nu și-a amestecat nici odată făina cu nimic; usuc-o pe gardul casei unui ovreiu fără copii; insemnez-o cu cernelă din călimările unui avocat, care nu este in stare să sustie o causă rea; dă-o unui medic, care nu a omorit pe nici un bolnav; medicul acela să te frece pe locul podagros, și cu siguranță, te vei lecuí.

Intre un doctor și un suferind de ochi.

Doctorul (după ce esaminează pe pacient): Domnule, te jeluești că suferi de ochi și eu nu vèd nimic.

Pacientul: Tocmai din cauza asta am venit și eu la dta: nici eu nu vèd nimic.

Scrisórea mamei.

— Veți ilustrațiunea din nr. acesta, —

Multe feluri de iubiri sânt. Intre tóte inse nici una nu este atât de puternică, atât de ardentă ca iubirea mamei pentru născuții ei. Tóte celelalte pot să trecă, să se prefacă in amicie séu in alte sentimente, pot chiar să dispară: nu pierе inse in veci iubirea mamei.

Décă, fiul séu ficea ei are însușiri bune și frumoșe, ea se bucură; decă esceléză in mijlocul stimei generale, mama se mãndrește, — și decă pruncii nu sânt buni, severșese chiar greșeli: ~~mama nici unei pu-i condamnă și atunci găsește cuvinte de scusă.~~

Mama represintată prin ilustrațiunea din nr. acesta a primit tocmai o scire rea despre fiul ei și e tristă. S'a și pus numai deocă la mésză ca să-i scrie o epistolă dojenitoare. Dar ce să-i faci? Inima-i de mamă n'o lasă să-i facă momente de sugărare. S'a indreplă el! — își țiece. Și stă pe gânduri.

LITERATURĂ ȘI ARTE.

Poesii de Smara. Cunoscuta noastră colaborătoare dna Smara a publicat la București a doua ediție a poeziilor sale, intr'un volum de 132 pagine, tipărit elegant in tipografia Curții Regale F. Göbl și fiii. Primul volum a apărut inainte cu doi ani sub titlul »Din péna suferinței.« Acest titlu indică din capul locului geul poetic al autórei. Ea nu este o poetă lirică ce cântă impresiunile momentului, intr'un fel propriu femeilor; ci se adâncește in studierea problemelor grele ale existenței de tóte zilele. Astfel un pesimism a-une-ori fără speranță esală din versurile sale tornate fără multă măestrie. Dar tocmai acésta particularitate dá volumului un timbru, care-l ridică din nămolul colecțiunilor de versuri ce apar de un timp încóci in arena literară română. Multe din poeziile dnei Smara au apărut întâiu in fóia noastră, cetitorii noștri le cunosc dară. Din celelalte vom reproduce una doue.

Societate de sculptură. Cetim in »Românul Literar«, că in București s'a infiınțat o societate de sculptori in lemn, numită »Michael Angelo.« Scopul societății este ajutorul reciproc, imbunătățirea artei sculpturale și fondarea unei biblioteci de desemn. Sediul societății este str. Casărmei No. 6.

Biblioteca Asachi. Pe urmele lui Gheorghe Asachi, scrie »Drapelul« din Iași, a ramas o bibliotecă de vre-o 1000 de volume, dintre care 100 având o vechime de peste 300 de ani și prezentând toate un interes mare pentru Istoria Românilor din Moldova, Muntenia și Transilvania. Această bibliotecă s'a vândut, prin licitație, cunoscuților librari-antiquari frații Șaraga din Iași. Cumpărătorii, firește, pentru a se despăgubi, au transportat biblioteca la București, unde sperau să găsească o mai bună piață de desfacere. Intre aceste se prezintă la dl S. Șaraga câțiva deputați liberali, între cari dl M. Cogălniceanu și N. Ionescu și-i propun să mai amâne cu vînderea, pentru că dlor vor stărui pe lângă guvern să cumpere biblioteca Asachi pentru biblioteca națională din Iași; ceea ce dl Șaraga se învoește să facă. Numiții deputați intervin, în adevăr, pe lângă dl general Manu; acesta promite a recomanda afacerea dlui Maiorescu, ministru instrucțiunii publice. Ministerul cultelor și instrucțiunii publice a cumpărat apoi biblioteca decedatului Gh. Asachi, și a instalat-o la biblioteca Națională din Iași.

Memoriul studenților dela universitatea din București asupra situației românilor de dincoci de Carpați a eșit de sub tipar. Acest memoriu se publică în limbile română, franceză, germană și italiană și e însoțit de o cartă etnografică în care se vede partea însemnată ocupată de români în Ungaria și Transilvania.

Societatea științifică și literară din Iași. Cursurile libere în sala universității din Iași: Duminică în 17 februarie v., inaugurarea cursurilor libere prin o conferință ținută de dl A. Xenopol despre »Importanța asociațiilor în dezvoltarea culturală.« Luni în 18 februarie, dl Xenopol începă cursul seu: »Istoria veche a Românilor«, 10 lecțiuni, după care urmă dl A. Suțu despre »Arta la Greci« 6—9 lecțiuni. Miercuri în 20 februarie, dl V. C. Butureanu începă cursul seu despre chimia experimentală: »Teoria atomică«, 10 lecțiuni, după care urmă dl dr. Socor despre »Simțul vederii.« Sâmbătă în 23 februarie, dl I. Găvănescul despre introducerea în filosofie: »Concepțiunile despre lume« 10 lecțiuni, după care va urmă dl Gr. Alesandrescu despre »Legislația și moravurile«, 4 lecțiuni, și după acesta va urmă dl Tiktin despre »introducere în limbistică.«

Gramatică franceză. A apărut de sub tipar și se află de vîndare pe la librăriile principale din Iași: »Gramatica Franceză«, cu teme și versiuni, cu vocabularele necesare, de Victor Castano, profesor la liceul național. Partea I, formele regulate, pentru usul cl. I și II gimnasiale. Prețul unui exemplar 1 leu 50 bani. Lucrarea e de o deosebită utilitate pentru elevi, cât și pentru oricine ar voi să învețe cu înlesnire limba franceză, și nu putem decât a o recomanda călduros.

Carte de școală. A eșit de sub presă la Iași cartea intitulată »Prescurtare de istoria literaturii latine« pentru licee și bacalaureat, de dl V. I. Atanasiu, un frumos mic volum de 108 pagini și se vinde pe prețul de 1 leu 50 bani exemplarul.

Diar nou. *Alarma Argeșului*, ocupându-se de politică, a apărut la Pitești și va eși în totă duminică.

TEATRU ȘI MUSICĂ.

Șoiri teatrale și muzicale. *Dșóra Banciu*, care jucase pân' acuma la teatrul din Toplitz, a fost angajată la teatrul din Brîn. — *Dna Darclée-Hartulary*

urmază a cânta cu succes deplin în marea operă *Scala* din Milano. — *Dșóra Elena Teodorini* a reportat un imens succes la Lisabona în opera »Crispino.« — *Tenorul Gabrielescu* s'a angajat pentru teatrul San Carlo din Lisabona cu condițiuni strălucite.

Reprezentațiuni teatrale române în Viena. Aflăm din diare, că artiștii Teatrului Național din București, în frunte cu dna Aristița Manolescu și dl Gr. Manolescu vor da în luna lui iunie câteva reprezentațiuni în Carl-Theater din Viena. Vor juca în deosebi piese traduse din limba franceză, engleză și germană. Afară de acele se va juca și »Fântâna Blandusiei« de V. Alecsandri. Se crede, că în trecerea sa la Viena trupa va juca și prin unele orașe de pe la noi.

Piesă ocațională. Luni s'era, comitetul Teatrului Național bucureșean a ascultat cetirea unei scrieri a dlui colonel Merișescu. »Marin și Susana« scrie »Românul Literar«, este o scenă făcută pentru a fi reprezentată la 10 mai. Susana, o tină țerancă, dorme lângă copilașul ei de 5 ani, și vede în vis pe Marin rănit și îngrijat de M. S. regina. Viziunea apare în fundul scenei în timpul somnului. Când Susana se deșteaptă, este forțe îngrijată de acest vis, dar curînd se liniștește, căci Marin se întorce din resbel și îi povestește suferințele sale, cum s'a bătut, cum a fost rănit la Smărdan și a fost îngrijit de M. S. regina. El își sărută copilul și-l sfătuește să fie un bun român, un bun oștean. Scena se termină printr'o nouă viziune, care reprezintă pe M. S. regina rugându-se pentru familia ostașilor. Scrierea este în frumoșe versuri și pline de sentimente patriotice.

Reuniunea de cânt și musică „Armonia“ din Tiovanul-mare invită la serata musicală-teatrală, urmata de dans, ce se va arangia duminică în 8 martie n. 1891 în localitățile edificiului școlar greco-oriental din loc. Programul seratei. I. Concertul: 1, G. Porumbescu: »Hai Române«, cor bărbătesc. 2, G. Ventura: »Hora-Grivița«, corbărbătesc. Cântări eroice. 3, T. Georgescu: »Dragă-Băiețele«, cor bărbătesc. 4, G. Musicescu: »Nevesta care iubește«, cor bărbătesc. 5, G. Mugur: »Hora-Strînsă«, cor bărbătesc. 6, Musicescu: »Lelea Viteză«, cor micst. Cântări populare. II. Teatrul: 1, »Moș-Martin.« Poemă comică-satiră de I. Grozescu, reproducă de I. Blaj. 2, »Legea pentru bețivi.« Comedie într'un act de I. P. Bancov; persoanele: Ioan, vizitiu, G. Belea; Stan, bucătar, I. Brusture; Burtă-Lată, cărcămar, N. Bêlone; Băimucilă, subcomisar, P. Șoimu. Mai multe persoane distinse. 3, »Cisla seu adunarea bătrânilor.« Cvartet umoristico-satiric de C. G. Porumbescu. III. Dansul. N. B. În paușă se vor reprezintă dansurile naționale: Bătuta și Călușerul.

Concert și teatru în Oravița. Duminică în 8 martie se va ține la Oravița sub conducerea dlui G. Jianu, în salonul hotelului »Corona« de acolo concert și teatru în beneficiul corului vocal bis. ort. Programul: 1, Domnul Tudor, cvartet bărb. 2, Iarna, de Porumbescu. 3, Doine rom., esec. pe flaut de dl A. Părăianu. 4, Cucuruz, cor bărb. 5, Suspînul prinșonerului, cânt. solo de dl G. Pipelca. 6, Potpuriu rom., cvartet bărb. »Vlăduțu mamei«, într'un act de I. Lupescu. Persoanele: Sevasta, domnișóra E. Runcanul; Smarandita, domnișóra M. Țunea; Vlăduțu, dl G. Jianu; Ieftimie, dl C. Lazar; Costică, dl C. Pipelca; un țeran, dl I. Neda; țerani, țerance. După producțiune joc. În paușă Călușerul.

Reprezentațiunea teatrală din Betlean, în s'era de 8 februarie, a reușit bine. S'a jucat »Remășagul« proverb cu cântece într'un act de V. Alecsandri, cu dōmna Teresia Morariu, domnișorele Flora Diugan și Maria Morariu și cu dnii Ilie Mircea, Ioan Șlagău și

Nicolae Ișan. S'au cântat și câteva piese naționale sub conducerea învățătorului Ioan Diugan. Apoi a urmat jocul.

Producțiune teatrală în Mehala. Invitare la petrecerea împreună cu producțiune teatrală ce-o va aranja tinerimea română în favorul bisericii ort. rom. din Mehala la 23 ianuar (7 martie) 1891, în sala ospătăriei mari numită »3 aripi« din Mehala. Sub pausă se va juca Călușerul și Bătuta. Inceputul la 8 ore seara. Comitetul parochial. Programul: I, »Motto«, cântat de tinerimea română din Mehala. II, »Deșteptarea lui Traian«, poemă dramatică de Iosif Vulcan, jucată de tinerimea română și anume: 1, Traian, Georgiu Marinescu; 2, Poetul, Ioan Plavosin; 3, Munteana moldovana, Ana Voianș și G. Istin; 4, Transilvania, Maria Rogian; 5, Mureșana, Cata Chiruța; 6, Crișana, Elena Vlaicu; 7, Timișana, Emilia Bugar; 8, Basarabiana, Cristina Rotar. III, »Iată ziua triumfală.« IV, »Știuca blagoslovită«, de N. A. Bogdan, declamată de P. Petcu.

Producțiune teatrală-musicală în Boița. Corpul învățătoresc dela școla gr. or. română din Boița invitat la producțiunea musicală-teatrală, ce se va ține duminică în 24 februarie st. v. (8 martie st. n.) în sala școlei gr. or. din Boița. Program. 1, »Dorile«, executată de corul școlei. 2, »Visul lui Petru Rareș«, declamațiune de un elev. 3, »Până când frate Ardelele?« cântată solo. 4, »Din povestea vorbeii« de A. Pan, declamată de un elev. 5, »Cântecul gintei latine«, executat de corul școlei. 6, »Sila«, poesie de C. Boliac, declamată de o elevă. 7, »Haideți frați într'o unire«, cântată de corul școlei. 8, »La șețetore«, de V. Micle, declamată de o elevă. 9, »Tudor Vladimirescu«, executată de corul școlei. 10, »Șoldan Vitezul« cântecul comic de V. Alecsandri, executat de un elev. 11, »Deșteptă-te Române...« cântată de corul școlei. 12, »Vivandiera«, scenă militară de V. Alecsandri, executată de elevi și eleve.

Societatea „România-Jună“ din Viena are de vândare în beneficiul ei următoarele piese musicale »Fleurs roumaines« (polka française) de Ed. Strauss. Prețul 50 cr. »Camelii« (vals) de Porumbescu. Prețul 50 cr. »Visuri« (vals) de T. cav. Flondor. Prețul 50 cr. »Dina Dunării« (polka maz.) de Porumbescu. Prețul 50 cr. »Pasiuni« (vals) de I. Papanicol. Prețul 50 cr. »Les Grazieuses« (polka maz.) de I. Papanicol. Prețul 50 cr. »Cântece studențești« de Porumbescu. Prețul 20 cr. Localitățile societății: Pelikangase Nr. 15.

Coruri noue. În Secaș, comună în Caraș-Severin, s'a înființat un nou cor vocal de plugari, la stăruințele învățătorului nou. Acest cor a și dat o producțiune musicală; iar la 8 l. c. va aranja un concert. — În Sarca-română, comitatul Torontal, asemenea s'a înființat un cor de plugari, sub conducerea dlui Traian Tamaș; pân' acuma a dat doue concerte și a jucat »Nunta țărănească«. — În Sânmihaiul român, comitatul Timiș, învățătorul Sofroniu Racovițan a înființat un cor vocal, care la 2/14 februarie a dat primul seu concert.

BISERICĂ ȘI ȘCOLĂ.

Șotri bisiericești și școlare. Dl. George Șandor, mare proprietar în Mureș-Cueșd, a dăruit școlărilor săraci din școla română confesională de acolo, cărți și recvisite școlare, în preț de 42 fl. — Anuca Roman, locuitoare în Săua, a dăruit bisericii române gr. c. de acolo 200 fl., cu scopul ca interesele acestui capital să se întrebunțeze spre scopuri de binefacere.

Societatea „Petru Maior“ a junimei române din Budapesta constituindu-se din nou, a ales: Președinte: Nicolae Șerban de Voila, drd. în drept; vicepreședinte: Iosif Blaga, stud. filos.; secretar: Eugen de Leményi, stud. jur.; cassar: Constantin Sotir, stud. jur.; controlor: Ioan Petrovici, sud. filos.; bibliotecar: Mihai Ciuta, stud. jur.; econom: Petru Anca, stud. jur.; notari: Alesandru Strêvoiu, stud. jur. și George Iuga, stud. filos.; în comisiunea literară: Valeriu Branișce, stud. filos.; Atanasiu Brădean, stud. med.; Ioan David, stud. jur.; Antoniu Cighi, stud. filos.; Petru Hubian, stud. med.; Alesandru Marta, stud. jur. și Emilian Popescu, stud. filos.; redactor la foia societății »Rosa cu ghimpi«: George Pop, stud. filos.; colaboratori: Ioan Bunea, stud. filos. și Valeriu Oniț, stud. filos.

„Mariana“, reuniunea învățătorilor gr. c. din părțile năsăudene, va ține adunarea generală în Năsăud la 16 martie. Cu asta ocaziune se va discuta modificarea statutelor cerută de guvern. Apoi învățătorii Petru Tofan, Alesandru Pop, Iuliu Pop și Clemente Grivase vor ține prelegeri teoretice și practice.

C E E N O U ?

Hymen. Dl. Silviu S. Selégian, absolvent de teologie al diecesei oradane, s'a fidanțat cu dșora Silvia E. Pop în Chereleș, comitatul Arad. — Dl. George Tomi, învățător gr. or. în comuna Cuvești, comitatul Timiș, s'a cununat cu dșora Reveca Tomescu în Sistaroveț. — Dl. Ioan Duma și dșora Ana Rusu la 8 martie se vor cunună în Ida-mare. — Dl. Coman Baca absolvent de teologie și dșora Dobra Jurcoiu se vor cunună în 8 martie st. n. în Rășinari. — Dl. Gavril Hango, absolvent de teologie din arhidieceasa Sibiu, la 8 martie se va cunună cu dșora Florica Cupșa în Cupșeni. — Dl. Aurel Nemoian, absolvent de teologie, la 5 martie n. s'a cununat cu dșora Ana Lugoșan în Nicolinț-mare. — Dl. Nicolae Stoia și dșora Maria Mosora la 1 martie s'au cununat în Seleşte.

Dl. Toclesou în Viena. Citim în »Românul«: În urma invitațiunii ce i s'a făcut de societatea arheologică-filologică din Viena, dl. Gr. G. Toclescu, care se reintorcea din Italia în România, a ținut joia trecută, 14/26 februarie, o conferență asupra monumentului triumfal al lui Traian din Dobrogea. Conferența a fost ținută în sala universității vieneze sub presidiul domnului Hartel, rectorul universității, și în fața unui numeros public din lumea științifică. Succesul conferenței a fost deplin.

Societatea geografică română din București va ține ședințele sale sub presidiul regelui Carol I, la 3/15, 4/16 și 5/17 martie. Programa lucrărilor: În ziua de 3/15 martie, 8 $\frac{1}{2}$ ore seara. 1, Darea de semă anuală a dlui secretar general George I. Lahovari. 2, Dl. Ionnescu-Gion: Schițe geografice din secolul al XVII. 3, Dl. Nacian: Importanța geografică în țera noastră. 4, Dl. George I. Lahovari: Oltul. În ziua de 4/16 martie, 8 $\frac{1}{2}$ ore seara. 1, Raportul comisiunii asupra premiilor: »General G. Manu«, »Grigore Cozadini«, »dr. C. Hepites« și »Ión Fētu.« 2, Dl. Drăghiceanu M.: Isvôrele de păcură. 3, Dl. Buzoianu G.: Determinismul în geografie. 4, Dl. Botea C.: Despre captarea apelor minerale. — În ziua de 5/17 martie 8 $\frac{1}{2}$ ore seara. 1, Dl. Brăescu A.: Basarabii în Putna. 2, Dl. dr. Constantinescu B.: Studii geografice la noi. 3, Dl. Demetrescu I. (Ploesci): Despre phyloxera. 4, Presentarea socotelor pe anul 1890 și votarea bugetului pe 1891. 5, Reînnoirea biuroului și a comitetului.

Scandalul din Cluș. După încheierea nrului trecut al foii noastre primirăm șcirea, că 'n Cluș la 26 febr., din incidentul conferenței române în cauza protestului contra legii pentru asilele de copii s'a produs un scandal mare. Tinerimea maghiară a aruncat pietri asupra alegătorilor români și s'era au spart ferestrele unor români frunțași.

Reuniunea femeilor române din Sibiu va ține adunarea sa generală la 8 martie n. după miezăzi la 4 ore în localul societății române de lectură, sub presiul dnei Maria Cosma, secretar dl dr. Octavian Russu. La ordinea zilei vor fi: raportul comitetului, esaminarea socotelilor pe anul 1890, propuneri eventuale.

Reuniune de femei în Reșinari. La inițiativa dnei Aurelia Goga, femeile române de acolo s'au întrunit de curând spre a forma o Reuniune de femei cu scopul de a sprigini educațiunea fetițelor române. Primindu-se statutele, comitetul provisor s'a compus astfel: presidentă dna: Aurelia Goga, secretară dna Maria Cărpinișan, casieră dna Maria Eremia Dancăș; membre în comitet dnele: Constanța Barcian, Susana P. Brote, dșora Dora B. Dancăș, Otilia M. Frățilă, Dobra M. Vidrighin, Magdalina B. Dancăș, Stana D. Vidrighin, Stana M. Lungu, Măriuța Bogdan, Dobra P. Goța, Marina Aleman Droc.

Neorologe. Ioan Budai, notar comunal în Zărand, comitatul Aradului, un bărbat bine cunoscut în cercurile de acolo, a încetat din viață, la sfârșitul lunii trecute, în etate de 62 ani. — Dr. Gustav Otremba, cunoscutul medic din Iași, a murit acolo, în etate de 60 ani. El a fost totodată și un distins compositor musical. Mai totă opereta »Olténca« îi aparține; o sumă de române frumoase de ale lui se cântă și astăzi de amatori. El lăsa încă o operetă, în colaborare cu dl Caudella, care va fi reprezentată mai întâi la Berlin. Biblioteca sa a lăsat-o »Societății de medici și naturaliști din Iași« al cărei președinte era. — *Bufrosina br. Petrino-Armis*, veduva lui Petru br. Petrino-Armis, decedat înainte cu două săptămâni, a murit la moșia ei Cernaucă lângă Cernăuți, în etate de 71 ani. Reposata a fost sora lui George, Constantin, Eudocsiu și Alesandru Hurmuzachi.

CARNEVAL.

Balul oasinel române din Beiuș, dat la 28 februarie, în folosul bibliotecii sale, a reușit bine. Patronesa balului a fost dōmna Mureșan, soția dlui medic opidan I. Mureșan. Dintre jocurile naționale s'a jucat Ardeleana, Hora și Romana; iar în pauză 9 tineri au jucat Călușerul și Bătuta. În jocurile sociale au luat parte 30 de părechi. Dintre dame au fost de față dōmnele Mureșan, Papp, Ardelean, vęd. Mureșan n. Farcaș din Medișa, Tury cu dna mamă, Radu, Simai, Ardelean, Papp din Căbeșci, Pop din Topa, Bogdan din Criștior, Dan din Budurésa și Kan; domnișorele Paladi din Borodul-mare, Papp din Căbeșci, Frice din Uilac, Bogdan din Criștior, Eleftera P. Papp din Petrósa, L. Cașolțian, Ianca Ianoși, E. Indre, Valter, Mihali și Serena Klein. Balul a ținut până dimineața cu cel mai mare animo. Durere, scrie informatorul nostru, că drăgălașul nostru costum național în părțile noastre a murit!

Junimea română din Hațeg invită la serata dansantă ce se va arangia sâmbătă în 14 martie st. n. în sala otelului »Moga« de acolo. Venitul curat este destinat pentru un scop de binefacere. Inceputul la 8 ore s'era. Bilete se pot procura la domni B. Popovici și S. Șelariu, iar în s'era petrecerii la cassă. Damele sânt rugate a participa în toalete simple.

Iarăș bal la Sibiu. Comitetul arangiator al balului Reuniunii femeilor române din Sibiu va arangia acolo în sala otelului »Impăratul Romanilor« în s'era de 7 martie n. o întrunire cu joc, la care s'au invitat toți aceia, cari au fost invitați la balul Reuniunii femeilor române. Venitul curat s'a destinat în folosul șcōlei elementare române de fete de acolo.

OGLINDA LUMEI.

Dansatori inohirlați. E generală plângerea, că tinerilor din timpul de astăzi nu le pré place să danseze și fōrte de multe ori se întēplă, că la cutare bal se află mulțime de tineri și cu tōte acestea damele se plâng mult de lipsa de dansatori. În fața acestei impregiurări, s'au aflat în Londra niște întreprindători, cari ori și cui îi pun la dispozițiune dansatori pe lângă o anumită chiriă. Intre acești dansatori cu chiriă pot fi primiți numai tineri destoinici la joc, complesanți la maniere și vênjoși la trup. Datoria lor este să jōce tōtă nōptea, fără a se codi și fără de-a face vre-o deosebire în alegerea persōnelor. După cum spun, acești dansatori inohirlați sânt elegant îmbrăcați, cu lanțuri și ciasornice de aur. Infățisarea lor în baluri nu pare nicidecum bătētore la ochi, biroul pentru inchirierea de dansatori este bine cercetat de amēdoue părțile, așa că pe calea acesta sânt prospecte de a câștigă venite frumoșe.

Museul Bismarok. Conte Herbert de Bismarok s'a dus la Schoenhausen, domeniu a cărui administrație i-a fost incredințată de fostul cancelar. Acolo el se va apucă înainte de tōte a organiza muzeul Bismarok, care se va compune din obiecte de interes istoric, care au fost oferite fostului cancelar în cursul lungii sale cariere, precum: portrete de ale suveranilor, adrese, diplome de onōre, etc. Printre tablourile istorice se va observa acela care reprezintă congresul din Berlin din 1878 și care a fost depins după schițele făcute de împărătesa Frederic, pe atunci princesă imperială.

O espediție de femei. Dna Sheldon, americană, care a fost fōrte entusiasmata de călătorile dlui Stanley, s'a hotărit să plece și ea și să călătorēscă în Africa centrală, pentru a studia viața popōrelor de acolo. Ea va plecă în luna februarie și pentru a fi escentrică ca o adevērată americană, ea-și va compune un echipagiu numai din femei arabe și negre. Va fi deci o espediție de femei. Secretarul de stat dela departamentul de esterne, precum și dl Stanley i-au dat mai multe scrisori de recomandățiuni. Dna Sheldon va duce și fonograf cu dēnsa, pentru a aduce într'ensul cântecile și poveștile celor din centrul Africeii.

Pentru dōmne tinere.

Spēlatul mănūșilor. Să luăm lapte, un litru și carbonat de sodă cinci grame și să facem un amestecat. Mănūșile sânt intinse pe niște bețe, séu pe degete și cu o flanelă muiată în amestecul preparat se frēcă bine în tōte sensurile. — Cu o flanelă curată și uscată bine se șterge mănūșa, și la urmă se frēcă cu puțină cretă pentru a-i da culōrea albă, decât mănūșile nu au fost colorate. Mănūșile albe fără lustru, cum sânt cele milităreșci, sânt spēlate mai intēiu în apă rece și cu săpun alb de Galați. Bine clătite, în urmă sânt puse la uscat, intinse pe sfōră. Când ele sânt uscate de tot, se cumpēră 100 grame de talc în praf și se pune în un litru de apă,

se amestecă bine și se pun mănușile în apa acésta pentru a sta câteva minute. Scóse din apă, sunt strínse între degete pentru a curge apa ce e în ele, nu trebuie ele înse de loc stórse. După acésta le punem încă odată la uscat la umbră și unde să nu fie igrasie. Dēcă după ce s'au uscat, a remas din întâmplare talc pe ele în praf, este de ajuns de a le peria séu a le scutură pentru a cădă tot talcul. Gantenia séu săpunul de mănuși este mult întrebuințat pentru spélat, ea consistă din o pastă compusă din: Săpun în praf 250 grame, Amoniac lichid 10 grame, apă

javela (NaCl Naoclo) 165 grame, apă ordinară 155 grame. Cu o bucată de flanelă muliată în acésta compoziție se frécă mănușile până când se fac cu totul curate.

Mijloc d'a se păstră 6 luni strugurii. După ce se aleg ciorchinii cei mai copti și frumoși și după ce se curăță și se usucă la sóre, se pun în lădi de tinichea umplute cu țărițe de lemn. Strugurii se aședă astfel încât să fie peste tot acoperiți cu răsătură de ferestreu. Se pune cutia în o ladă de lemn umplută tot cu țărițe de ferestreu și se astupă bine.

G H I C I T Ó R E D E Ș A C .

De Hortense Șuciu-Paguba.

-ci	ve-	bia	a-	a	min-	Se,	îmi	pa-	de	a-	mê	voi	ri	ca	fe-	'ntre
-a-	in	mî-	a-	duc	te.	a-	ces-	re-	cu-	ma	ne	fe-	le-	in	mei	ce
lă-	e	ađi	as-	căci	rile	cu-	mi-	o	oiu	te-	nu	bi-	cu	a'	mê	dul-
turi	ste	te	ri	tăđi	dac-	as-	ni-	ve-	mai	dea,	rê-	măi	mea	că	la-	mai
să	să	am	ca-	ă	mai	vin-	cult	che	ve-	de	re-	măi,	de	să,	cea	să.
loc	nóp-	mee!	fe-	de	te,	ci	cu-	de	as-	tă-	ne.	ti-	pa-	mai	am	căci
tea	'n	ca	din	trea-	apuc	dul-	ce-	de	tu	đi	ce	as-	mi	de	nū	
-ru	gam	a-	lor	căt	să	a-	le	mul	dar	fă	vrei,	de	tăđi	nu	o-	bi-
mê	ri-	fe-	de	ram	e-	căt	O	po-	ui-	mê	eu	și	đă-	Sea	tă-	cei
tai-	când	cit	im-	pre-	u-	gea	ri.	ve	tom	ra-	ste-	le,	când	a-	ca	đi-
nă	in	niș-	să	gem	nă.	la	mu-	s	prin	muri	din	de	rând	mê	le-	'n
și	tit	li-	far-	mec	sub	ți	a-	se.	tep-	și	tei	ge-	bêt	im-	să	le
nă!	lu-	de	mec	cel	a-	ră-	Se	să	tam	aș-	scăn-	de	și	le,	ce-	a-

Se pôte deslegă după promenada regelui.
Terminul de deslegare e 24 martie. Ca totdeauna și de asta dată se va sorti o carte între deslegători.

Deslegarea problemei din nr. 1 :
Y a avut 87 $\frac{1}{2}$ cr.

Deslegare bună primirăm dela dómnele și domnișórele Eufemia Stefanica, Marióra Popovici n. Cornea, Ida Ilea n. Csato, Eugenia Cornea, Mărióra Petruț, Livia Carabaș, Virginia Pop, Alesandrina Popescu, Amalia Dima, Aurelia Popescu, Danița Ruja, Valeria Gerdan, Eufrosina Popovici, Anđ Crișan, Maria Ardelean și dela dnii Lazar Huf, Pétru Conda și Ioan David.

Premiul a fost dobândit de dșóra Alesandrina Popescu.

Călinđarul săptămânei.

Diua sept.	Călinđarul vechiu	Calind. nou	Sórele
Dumin. lăsat de carne Ev.	dela Mateiu c. 25 gl. 7, inv 7.	res.	ap
Duminecă	24 † Afl. cap. S. Ion Bot.	8 Toma	6 37 5 56
Luni	25 Par Tarassie	9 Filemon	6 24 5 57
Mărți	26 Par. Porfirie	10 Francisca	6 22 5 58
Mercuri	27 Par. Procopie	11 40 Mucenici	6 20 5 0
Joi	28 Par. Vasilie	12 Constanța	6 19 5 1
Vineri	1 Cuv. Eudochia	13 Ernest	6 18 5 2
Sâmbătă	2 Mart. Theodot	14 Matilda	6 16 5 4

Proprietar, redactor răspundător și editor: **IOSIF VULCAN.**

Cu tipariul lui Iosif Lang în Oradea-mare.